פסח

משל ונמשל לפסח

שואל המגיד מדובנא: לשם מה היום אנו אוכלים מצה (לחם עוני) הרי אנו עדין שרוים בגלות?

וענה: משל לעשיר שהיה לו מנהג מוזר: כל יום לאחר ארוחה הוא אכל לחם ישן... (מאופש) בשביל לזכור את חיי העוני שהיו לו.

והגיע העת וחזר לעוניו, והגיע לבית עשיר ואכל ארוחה דשנה. ובסוף הארוחה ביקש העני (העשיר לשעבר) לקבל לחם אם עובש.

התפאלה העשיר: עתה אתה שרוי בעוני מה לך ולבקש לחם יבש???

ענה לו: נכון שעתה אני שרוי בעוני אך בזמן שהיתי עשיר הלותי סך של 50,000 זהובים ובעוד חודש יבאו אלי לפרוע את חובם, אם כך, איני אלא עשיר! לכן אוכל אני לחם יבש...

הנמשל: נכון שעתה בנ"י שרוים בגלות אבל ההבטחה של ה' לגאולה קימת (לכן אנו כעשירים)